

23. siječnja 1994. g. u 18.00 sati primili smo od radio-amatera gosp. Ivana:
Pismo svećenika iz Bučića, Rankovića, Doca, Nove Bile, Viteza i Busovače

PISMO SUDIONICIMA SVEĆENIČKOG TEČAJA 1994. g. Zagreb, Voćarska 106

Mi svećenici kojima je povjeren Božji narod nastanjen vjekovima uz rijeku Lašvu obrađamo se svim sudionicima Svećeničkog tečaja i svima onima koji ne zatvaraju oči pred gladnima i žednima, strancima i golima, oboljelima i utamničenima.

Nama povjereni puk prolazi kroz teške kušnje, blizu je četrnaeste postaje. Svakim danom nestaje djece, bojovnika, majki. Mnoga su naša braća zaboravljena. Naš pastoralni rad postaje i karitativan. Dakle smisao: Molitva Bogu da pogleda ovu snažnu Lašvansku dolinu. Imamo nade da ćemo ostati na našim stoljetnim obitavalištima. Travničanin Ivo Andrić je rekao: »Tako se teško živi, tako se kratko živi, a još dobra polovica tog kratkog i teškog života prođe nam u mržnji i nesporazumima.«

Izbjeći mržnju i nesporazume, pobjeći od rata i razaranja, svega što je nečovječno, naći za sebe kutak odmora i razmišljati o pravednosti patnje drugih i pomoći drugima smatra se ispunjenim životom.

Dok vi raspravljate o temama Novog katekizma o kojima bi i mi voljeli raspravljati, dok netko pokušava reći što je pravovjerno a što ne, ovdje uz rijeku Lašvu, u Franjevačkoj bolnici umiru ranjenici jer nema lijekova i djeca jer su neuhranjena i ranjena. Stradavaju i svećenici. Ranjeni su vlč. Vinko Troglić, fra Zdravko Dadić, dekan Vinko Vidaković u Travniku teško je bolestan. Časne sestre Kćeri Božje ljubavi doživljavaju sve vrste neugodnosti. Ne želimo vam pisati o župama kojih nema: Korićanima, Potkraju, Turbetu, Ovčarevu, Brajkovićima, samostanu Guća Gora, Pećinama, Rostovu i Docu. Tamo ionako više nema vjernika a želimo vas zamoliti: učinite sve i pomozite nam da u našim teškim ratnim nevoljama informirate Hrvatsku i svjetsku javnost kako bi Crkva u Hrvata opstala i preživjela na ovim pradjedovskim ognjištima. Organizatorima, predavačima i sudionicima Tečaja želimo uspješan i plodonosan rad. Sve nazočne pozdravljam

Anto Trgovčević, župnik u Novom Travniku
Ivan Ravlić, prognani župnik iz Potkraja
Ilija Miškić, župnik u Rankovićima
Fra Ilija Stipić, prognani župni vikar iz Doca
Fra Jozo Ančić, župnik u Bučićima
Fra Franjo Grebenar, župnik u Novoj Biljoj
Fra Zoran Livančić, župni vikar u Novoj Biljoj
Fra Drago Pranješ, župnik u Vitezu
Fra Anto Tomas, župni vikar u Vitezu
Fra Slavko Petrušić, prognani župnik iz Ovčareva
Fra Dominko Batinić, župnik u Busovači
Fra Mato Popović, župni vikar u Busovači
Fra Ivo Brezović, župni vikar u Busovači
Fra Mirko Bobaš, prognani vikar samostana Guće Gore
Fra Marko Štekić, prognani vikar samostana Jajce
Ivo Tomić, prognani župnik iz Jelašaka
Fra Ivo Ćurak, prognani župnik iz Doca

U Rankovićima, 22. siječnja 1994.

U potpisu: Ilija Miškić, župnik u Rankovićima